

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **Ing. J. Z. a spol.**, pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 14. mája 2013 v Bratislave o sťažnosti obvineného Ing. R. G. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len ŠTS) z 2. mája 2013, sp. zn. BB – 3 T 4/2013 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného Ing. R. G. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Citovaným uznesením ŠTS podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obvineného Ing. R. G. o prepustenie z väzby na slobodu.

Proti tomuto uzneseniu obvinený zahlásil sťažnosť do zápisnice o svojom výsluchu, ktorú neskôr prostredníctvom svojej obhajkyne písomne odôvodnil, vrátane jej doplnenia doručeného najvyššiemu súdu ešte 14. mája 2013.

Namietal v nej, že v predmetnej trestnej veci sa cíti byť nevinný. Konanie proti nemu je vykonštruované orgánmi prípravného konania, ktoré navyše neprípustne a neoprávnené vylučovali jednotlivých obvinených zo spoločného konania. Tomu následne zodpovedali aj výsluchy týchto osôb v postavení buď ako obvinených, resp. svedkov. Tejto skutočnosti ŠTS nevenoval žiadnu pozornosť.

Okrem toho napadnuté uznesenie je odôvodňované opakovane rovnakými dôvodmi bez náležitého skúmania aktuálnej existencie podmienok trvania väzby. Konajúci súd sa nevysporiadal ani s tým, že orgány prípravného konania úplne ignorovali ustanovenie § 8 zákona č. 618/2005 Z. z.

V ďalšom vyčítal, že prvostupňový súd rozhodol nesprávne aj pokiaľ akceptoval dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ a c/ Tr. por. Tieto od začiatku väzby totiž nie sú dané. Sú odôvodňované len hypotetickými úvahami o sofistikovanej trestnej činnosti resp. neopodstatnenom strachu P. U. z obžalovaného a jeho agresívnej povahy.

Žiadal preto, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho z väzby na slobodu.

Na základe takto podanej sťažnosti najvyšší súd preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že prvostupňový súd rozhodol v súlade so zákonom, vecne správne, vrátane dodržania procesného postupu týkajúceho sa rozhodovania o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby.

Prvostupňový súd zároveň svoje rozhodnutie veľmi podrobne odôvodnil, preto najvyšší súd v podrobnostiach ďalej môže už len poukázať na jeho vecne správne a konkrétne argumenty obsiahnuté v tomto uznesení, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje.

V súlade s nimi aj najvyšší súd musí uviesť, že o väzbe obžalovaného ostatne bolo rozhodované ŠTS 13. februára 2013 pod sp. zn. BB - 3 T 4/2013 a obžalovaný bol podľa § 238 ods. 3 (teda po podaní obžaloby) z dôvodov § 71 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. ponechaný vo väzbe. Nezodpovedá teda stavu veci tvrdenie sťažovateľa, že konajúci súd sa nezaoberal jeho námietkami týkajúcimi sa dôkaznej situácie a dôvodného podozrenia, že spáchal čin kladený mu za vinu v obžalobe prokurátora. Obžalovaný totiž svoje námietky v tomto smere

podrobne uviedol vo svojej žiadosti o predbežné prejednanie obžaloby a vrátenie veci do prípravného konania, ktorej súd nevyhovel. Naopak, obžalobu prijal a vo veci vytýčil hlavné pojednávanie, na ktorom s konečnou platnosťou môže byť rozhodnuté o vine alebo nevine obžalovaného a teda aj zákonnosti tých, či iných dôkazov. Nie je preto namieste ani sťažnostná námietka Ing. R. G., že z hľadiska väzobných podmienok sa nič nezmenilo.

Práve naopak, podaním obžaloby, jej prijatím ŠTS a vytýčením hlavného pojednávania dôvodné podozrenie zo spáchania skutku obžalovaným sa len zosilnilo.

Na podklade sťažnosti obvineného proti už citovanému uzneseniu (t. j. z 13. februára 2013) rozhodoval najvyšší súd 27. februára 2013, kedy potvrdil trvanie ako kolúzných tak aj preventívnych dôvodov väzby obžalovaného. Kolúzne dôvody pritom spočívajú v tom, že zo strany obžalovaného a členov skupiny dochádzalo k zastrašovaniu osôb. Existuje tak reálne riziko teraz a aj do budúcnosti, že môže byť zmarený účel trestného konania, pretože tieto osoby, a nie je vylúčené, že i ďalší svedkovia, budú musieť byť vypočutí na hlavnom pojednávaní.

Nijako od podania obžaloby a ostatnom rozhodovaní o väzbe obžalovaného sa nezmenili ani dôvody preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Tieto naďalej spočívajú nielen v tom, že je podozrenie, že takáto trestná činnosť mohla byť jediným zdrojom príjmov obžalovaného, ale aj to, že bola vykonávaná z hľadiska jej realizácie sofistikovaným spôsobom skupinou, ktorá bola evidentne na základe vykonaných dôkazov štruktúrovaná, pričom existuje hlavne dôvodné podozrenie, že sám obžalovaný patril k jej riadiacim zložkám. Z tohto hľadiska potom sťažnostné námietky obžalovaného o len hypotetickom odôvodnení preventívnej väzby nemôžu byť namieste.

Naostatok najvyšší súd konštatuje, že orgány prípravného konania, pokiaľ pri tvorbe spisu nepostupovali v súlade s § 8 zák. č. 618/2005, pochybili. Takéto pochybenie je však z hľadiska predmetného rozhodnutia o väzbe obžalovaného irelevantné.

Na základe uvedeného preto Najvyšší súd Slovenskej republiky o sťažnosti obžalovaného Ing. R. G. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. mája 2013

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová